

Sortides **Mitja Muntanya** 2011

Dades de la sortida

- Diumenge 26 de juny de 2011.
- Sortirem de Sant Joan a les 7 del matí des de la "La Rodona".
- Desplaçament amb cotxes particulars fins a Monistrol.
- Durada de l'excursió: de 5 a 6 hores.
- Arribada a Sant Joan a les 17:00h de la tarda aproximadament.
- Distància: 18 km
- Desnivell positiu: 1.100 metres.
- Dificultat: alta, degut a la distància i la forta pujada de la canal de Sant Jeroni.

Què cal portar

- Calçat adequat
- Motxilla amb esmorzar i dinar
- Aigua (no trobarem cap font en tot el recorregut)
- Ganes de Caminar

Més informació

Podeu contactar amb nosaltres a través del correu electrònic mitjamuntanya@uesantjoan.cat o per telèfon: Jordi (636 86 40 55).

Aquesta sortida ens permetrà conèixer dues vessants molt diferents del massís de Montserrat, la primera part, èr un zona poc concorreguda descobrirem l'Ermita de Sant Cecília i una exigent Canal de Sant Jeroni, que ens deixarà als peus del punt més alt de tot el massís.

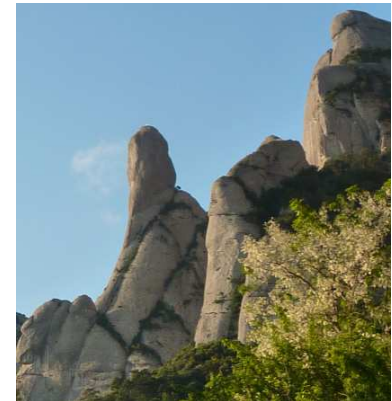
La segona part de la sortida seguirà un dels caminis més seguits per anar ede Sant Jeroni al Monestir, i d'aquí a Monistrol de nou.

Descripció de la ruta

La Muntanya de Montserrat presenta unes característiques tan sorprenents que ha esdevingut un dels símbols de Catalunya. Tot i que en el líric himne del Virolai s'afirma que: "Amb serra d'or, els angelets serraren eixos turons...", l'explicació científica sobre la gènesi del massís montserratí és força diferent, i, en darrer terme, fa responsables del sorprenent modelat de la Serra als agents atmosfèrics.

En primer lloc, cal parlar d'un gran golf marí d'aigües no gaire fondes, existent fa cosa d'uns 50 milions d'anys, situat on es troba ara la Depressió Central Catalana, i al qual desguassaven impetuosos rius procedents dels vessants d'un massís catalano- balear desaparegut, que aportaven grans masses de còdol.

Els còdols s'anaren barrejant amb materials més pastosos i varen formar una massa que, quan aquest massís catalano- balear desaparegué i els terrenys circumdants al gran golf s'enrolaren enmig de cataclismes geològics, el relleu de Montserrat anà emergint del fons del mar amb una gran brusquedat de formes -posem-hi, ara fa deu milions d'anys- i els seus relleus quedaren a la mercè de vents, pluges i glaçades fins convertir-los en aquesta espectacular escenografia que ara admirem. Ajudaria a això, és clar, la duresa dels materials emergits, formats pels característics

conglomerats (còdols, sorres i un duríssim ciment calcari), que els científics anomenen pudingues i que, popularment, es coneix per "pinyoles".

D'altra banda, el fet que aquestes pudingues siguin molt més resistents a l'erosió que els materials veïns (argiles, gresos, esquists...) justifica també, amb els moviments tectònics, els singulars relleus de la muntanya. El cim de Sant Jeroni (1.236 m), ofereix un extraordinari panorama des dels Pirineus al mar (fins i tot els dies de visibilitat excepcional es veu Mallorca) i, separat d'aquest pel coll de Migdia, els Ecos, amb 1.220 m. En realitat, aquest coll de Migdia, al centre del qual s'alça la punxeguda Talaia, divideix la serra en dues parts gairebé iguals: l'oriental, amb la zona de Santa Magdalena i les serres de Santa Maria, la zona de Sant Salvador i els Flautats, incloent, al principi, el popular monòlit del Cavall Bernat; l'altra, l'occidental, la zona dels Ecos, els Frares Encantats i la filigranada zona de les Agulles, incloent el característic coll de Port. Malgrat la seva evident unitat geogràfica i les seves singulars característiques geològiques i geomòrfiques el massís de Montserrat pertany a la Serralada Prelitoral Catalana, que s'estén entre les depressions Central i Prelitoral de Catalunya.

Descripció de la ruta

Deixarem el cotxe a l'aparcament dels Ferrocarrils a Monistrol. D'allà seguirem en PRC-19 que seguirem fins a l'ermita de Santa Cecília. Durant tota la pujada podrem gaudir d'unes privilegiades vistes de les parets de Montserrat.

El nom de Santa Cecília correspon a una màrtir romana que probablement mai no va existir i són historiadors catòlics els primers a posar-ho en dubte. No obstant relíquies de la suposada màrtir es conserven a Amiens i Mont-

Saint-Quentin a França. Diverses llegendes s'han forjat sobre la vida de tan dubtosa donzella. Una de ben estrambòtica, conservada en pobles de Catalunya endins, imaginava Cecília com a guaridora dels embruixats, mitjançant exorcismes, ritu o pregària adreçada a alliberar del diable o dels mals esperits

el cos del malalt. Al terme montserratí de Marganell, al qual pertany el monestir de Santa Cecília, s'hi generà la llegenda segons la qual Cecília era el nom de la dama que hi havia al castell del poble.

Fins aquí hem anat guanyant metres mica en mica, ara però, ho farem amb molta més decisió, comença la canal de Sant Jeroni, Comença la pujada més exigent. Ajudats en algun tram per un cable i per altres elements "artificials" ens anirem endinsant en aquesta entretinguda canal. Un lloc poc concorregut on és molt fàcil trobar-se amb alguna de les moltes cabres salvatges que hi ha al Parc.

La canal en deixa a pocs metres de l'ermita de Sant Jeroni, on comencen les escales que ens duren fins al punt més alt del Massís. Si el dia acompanya la vista des d'aquest punt és espectacular.

De baixada seguirem el tradicional camí que uneix el Monestir amb Sant Jeroni. Es una baixada suau i agradable per un paratge molt diferent del que hem fet fins ara.

Un cop arribats al Monestir només ens mancarà baixar fins a Sant Jeroni per la dreuera dels 3/4.